

עפ"ג 31238/02/19 - נועה שירה בן עזרא נגד מדינת ישראל

בתי משפט

בית המשפט המחוזי ירושלים

עפ"ג 31238-02-19

לפני כבוד השופטים ר' פרידמן-פלדמן, א' אברבנאל, ח' זנדברג 06 יוני 2019

בעניין: נועה שירה בן עזרא

המערערת

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

פסק דין

השופט א' אברבנאל:

1. לפנינו ערעור על גזר הדין בת"פ (שלום י-ם) 17301-02-16 (כב' השופט דוד שאול גבאי ריכטר), שבגדרו דחה בית המשפט קמא את בקשת המערערת לבטל את הרשעתה, וגזר את דינה לארבעה חודשי מאסר על תנאי ולמאה שעות שירות לתועלת הציבור.

המערערת הורשעה על פי הודאתה בכתב אישום מתוקן, בעבירות של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - החוק); הכשלת עיקול, לפי סעיף 264 לחוק; והעלבת עובד ציבור, לפי סעיף 288 לחוק.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, שביסוד ההרשעה הנאשמת יחד בצוותא עם בני משפחתה פעלה כדי להכשיל עיקול שאמור היה להתבצע בבית הוריה. בגזר הדין מתוארת ההתרחשות כלהלן:

"לאחר דין ודברים שהתפתח בין איש הגבייה לאמו של נאשם 1 ולנאשמת, אמרה לו הנאשמת: 'אתה לא תיגע, זה בית של ההורים שלי אתה לא יכול'. באותן נסיבות הסביר לה איש הגבייה, כי מדובר בכתובת חוקית לצורך ביצוע הצו. בסמוך לאחר מכן ירד במדרגות הקומה השנייה נאשם 1 ואמר לאיש הגבייה: 'מי אלה בכלל, שייקחו מה שהם רוצים, לא שם עליהם ואני אוכיח להם והם ישלמו על זה'. אח"כ אמר נאשם 1 לאיש הגבייה ולשוטר 'מזדיינים, שם זין עליכם, מי אתם בכלל, לא מתייחס אליכם אתם סתם זבלים, אתם תאבדו מקום העבודה שלכם'. בשלב זה ניסה איש הגבייה לדבר אל לבם של הנוכחים, אך ללא הועיל. בהמשך החל איש הגבייה לערוך רישום של המיטלטלין בחדרו של נאשם 1, ומשנאמר לו כי החוב לא ישולם, החליט איש הגבייה להתחיל בעיקול ולהוציא מיטלטלין מהבית, כדוגמת מכשיר פקס. בהמשך, החליט הגובה לעבור בחדרים נוספים בקומה השניה וביקש שיתלוו אליו. בתגובה אמרה לו הנאשמת: 'אתה לא תיכנס לשם, אתה לא תיגע שם', וכן אמרה, כי החדר והחפצים שם הם

שלה. בהמשך עלה איש הגבייה במדרגות לכיוון הקומה השנייה והנאשמת תפסה בחולצתו, משכה אותו לאחור, ועלתה במדרגות תוך שעקפה אותו ונכנסה אל החדר. בהמשך החליט השוטר להזעיק תגבורת משטרתית אל הבית, ואיש הגבייה ירד לעבר הקומה הראשונה על מנת להמשיך ברישום המיטלטלין. באותן נסיבות, ירדה הנשמת במדרגות לפניו, התיישבה על המדרגות והרימה רגליה מעלה ולא אפשרה לאיש הגבייה לעבור, וסירבה לקום, אף כאשר נתבקשה ממנו לזוז. בשלב זה אמרה האם לאיש הגבייה: 'אתה דחפת אותה אתה הפלת אותה', ואמרה לנאשמת: 'נועה, רוצי עכשיו לרופא שיעשו לך את כל הבדיקות, המנוול הזה לא יישאר בעבודה', וזאת על אף שלא היה מגע פיזי ביניהם. בהמשך אמר נאשם 1 לגובה: 'יא מזדיין צא מפה אל תעמוד לי בתוך הבית', והנאשמת הוסיפה: 'תצא עכשיו ואנחנו כבר נטפל בך'. באותן נסיבות אמר הנאשם לנאשמת בצעקות שעכשיו תלך לרופא. בהמשך אמרו נאשם 1 והנאשמת לשוטר: 'מושחת, מי אתה אנחנו לא סופרים אותך'. בהמשך אמרה הנאשמת לשוטר: 'אתה מושחת, אני אשרוף אותך', וכיוונה לעברו אצבע משולשת. בניידת ניסה נאשם 3 להרגיע את הנאשמת שאמרה לשוטר: 'פרצוף של נאצי, אליך לניידת אני לא עולה', ועשתה שוב תנועת אצבע משולשת לכיוונו".

2. עניינו של הערעור בשאלת ההרשעה.

3. בתסקיר שהוגש בעניינה של המערערת מציין שירות המבחן כי המערערת נשואה ואם לשניים, למדה עיצוב אופנה ועבדה בגרפיקה. הנאשמת הקימה עסק עצמאי והרשעתה עלולה לפגוע בהמשך ההתפתחות התקינה של חייה ולחסום אפשרויות תעסוקה בעתיד. עוד צוין כי הרשעתה על המערערת עלולה לפגוע בדימויה העצמי, כמי שניהלה אורח חיים נורמטיביים לפני העבירה ואחריה.

4. בגזר הדין קבע בית משפט קמא כי המערערת נטלה חלק באירוע המגלם בתוכו פגיעה גסה ומשמעותית בערכים המוגנים של שלטון החוק ויכולתם של אנשי מערכת האכיפה לבצע את מלאכתם. בית המשפט קמא עמד על כך כי מדובר באירוע מתמשך, וקבע כי בטיעוניה לא הוכיחה ההגנה כי אם המערערת תורשע תגרם לה פגיעה קונקרטיית. משכך דחה בית המשפט קמא את בקשתה של המערערת לבטל את הרשעתה.

5. ב"כ המערערת טוען כי בית משפט קמא שגה בהחלטתו להרשיע את המערערת. לטענתו מדובר באירוע חריג, שארע לפני כחמש שנים, שאינו מאפיין את המערערת, ומקורו בהיותה בשלבי הריון מתקדמים ועל רקע מצב בריאותי שהגביל אותה בתקופה זו. לטענתו העבירה נמצאת ברף הנמוך ומאפשרת אי הרשעה. ב"כ המערערת הוסיף וטען כי "למערערת אפשרויות תעסוקה רבות מעבר לים אשר יעניקו לה התקדמות עסקית משמעותית תוך הגשמת שאיפותיה... יובהר כי קבלת וזת עבודה מותנה בהיעדר רישום פלילי". עוד נטען כי, כאמור בתסקיר שירות המבחן, להרשעתה של המערערת עלולה להיות השלכה שלילית על דימויה העצמי.

6. ב"כ המשיבה סומך ידיו על גזר הדין וטוען כי אין עילה להתערבות בו. לטענתו מדובר באירוע חמור ומתמשך שאינו מצדיק אי הרשעה. ב"כ המשיבה עמד על כך כי המערערת לא הוכיחה נזק קונקרטי שיתרחש אם תורשע, ובאשר להגירה לחו"ל ציין כי "לא הונחה כל תשתית שיש הצעה כזאת, שמענו היום בחצי פה, תוך שהמערערת פונה לבעלה,

מהי אותה מדינה שאליה הם ביקשו להגר ולעבוד שם. הדברים לא קונקרטיים אלא רחוקים ולא הוצג לפנינו מצב שהוגשה בקשה או נעשה ניסיון להגיש בקשה כזו או מהו הדין הזר הקיים".

7. דין הערעור להידחות.

הכלל הוא כי דינו של מי שנמצא אשם בעבירה פלילית להיות מורשע בה. החריג לכלל הוא החלטת בית המשפט על אי הרשעה, המותנית בכך שהעבירה שבה נקבעה האשמה אינה נמצאת ברף חומרה גבוה, ובהוכחת פגיעה קונקרטית בנאשם אם יורשע.

בעניינה של המערערת לא הוכחה דרישת הפגיעה הקונקרטית. משהתבקש ב"כ המערערת לפרט מהן תכניותיה של המערערת ולהגיש תיעוד בכתב לכוונותיה להגר למדינה אחרת, לא ידע להשיב, ורק לאחר התייעצות קצרה עם המערערת ועם בעלה, מסר כי בכוונת בני הזוג לבחון הגירה לפורטוגל וכי טרם עשו צעד של ממש בנידון. נראה כי מדובר בתכנית כללית ומעורפלת שאינה עומדת במבחן הוכחת הנזק הקונקרטי.

המערערת נטלה חלק באירוע מתמשך וחמור, שבו פעלה נמרצות כדי להפריע לעובדי ציבור במלאכתם, תוך העלבתם והשמעת איומים. הכלל הוא כי בגין עבירה שכזו דינה להיות מורשעת. נוכח האמור לעיל בית משפט קמא קבע כי אין הצדקה לחרוג מהכלל ומשכך הותר את ההרשעה בעינה. לא מצאנו עילה להתערבות בגזר הדין ומשכך דין הערעור להידחות.

אשר על כן הערעור נדחה.

המזכירות תשלח העתק פסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, ג' סיוון תשע"ט, 06 יוני 2019, בהעדר הצדדים (על פי הסכמתם).

חיה זנדברג, שופטת

אלי אברבנאל,
שופט

רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת